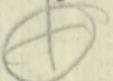

корно подавали един на друг камъни и кофи с вар, в безкрайна робска върволовица&за да строят дворци, крепости и защитни стени за жилищата на тия, които ги управлявали и ядели плодовете на черния им труд и се наслаждавали на песните и танците на лъщерите им. Свежевали угоените си изнежени тела в целебните води на безбройните им целебни извори, изтягали се в сянката на мраморните вили собградени в китни градини нашумяли от птича песен и благоуханини повеи...

След дългата сурова зима&пролетта на 456 година
~~от рождество~~ Христово бе дошла внезапно, буйна и
.... Беше месец &?&май, а Долината на славеите ехтеше от птича песен, избуяла в зеленина цветове и благоухания.

По равия друм откъм юг се низеше пъстра върволовица от конници&пешеходци и кочии&всички отправени към целебните води на Августа, най-прочутото летовище богато откъм целебни води, достъпно само за семейството на Августа&на императорския ^{августински} двор и техните приближени. Простите граждани, замаячи&търговци&свободни земеделци нямаха право да